

Representantforslag 76 S

(2011–2012)

fra stortingsrepresentantene Ketil Solvik-Olsen, Christian Tybring-Gjedde, Kenneth Svendsen og Jørund Rytman

Dokument 8:76 S (2011–2012)

Representantforslag fra stortingsrepresentantene Ketil Solvik-Olsen, Christian Tybring-Gjedde, Kenneth Svendsen og Jørund Rytman om fjerning av formuesskatten på formue som ikke er arbeidende kapital

Til Stortinget

Bakgrunn

Formuesskatten er en særnorsk skatt som er uheldig for vanlige folk fordi den beskatter hjem og verdier ofte bygget opp gjennom et langt liv med sparing og nøysomhet. Disse verdiene er også tidligere beskattet gjennom skatt på lønn, merverdiavgift, kanskje eiendomsskatt og andre særavgifter.

Formuesskatten er også uheldig for norsk eierskap i næringslivet ettersom den diskriminerer norske eiere i forhold til utenlandske eiere som ikke betaler formuesskatt. Formuesskatten utgjør dessuten en uheldig byrde for virksomhet og arbeidsplasser fordi den må betales uavhengig av om en bedrift går med overskudd eller ikke. Det fremmes samtidig et eget representantforslag om å fjerne formuesskatt på arbeidende kapital, og forslagsstillerne viser til dette som supplerende til dette forslaget.

Formuesskatten i Norge er innrettet slik at formue under 700 000 kroner er skattefri (1 400 000 kroner for ektepar). For nettoformue utover dette er satsen 1,1 pst., hvorav 0,7 pst. går til kommunene og 0,4 pst. går til staten.

Høy beskatning av eldre og uføre

For 2012 er det anslått at 21 pst. av formuesskatten betales av pensjonister og 7,2 pst. av andre tryg-

dede. Ettersom regjeringen har fjernet 80-prosentregelen, risikerer man at pensjonister og trygdede får livskvaliteten sterkt redusert som følge av økt beskatning. 80-prosentregelen innebar at formuesskatten skulle settes ned dersom formuesskatt og skatt på alminnelig inntekt samlet sett oversteg 80 pst. av skattyters alminnelige inntekt. Regelen ga følgelig nedsatt skatt for skattytere med høy skattepliktig formue relativt til alminnelig inntekt.

Høy effektiv skatt på kapitalinntekter

Formuesskatt øker den effektive skatten på kapitalinntekter og reduserer avkastningen av å spare. Formuesskatten bidrar dermed til å redusere den private sparingen og dermed kapitalmengden tilgjengelig for investeringer. Av OECDs landrapport for Norge presentert 15. februar 2012 fremgår det at den effektive skatten på bankrenter er 113 pst.

Formuesskatten gir gale investeringsinsentiver

En ytterligere ulempe, slik en ser i Norge, er at det i praksis er umulig å utforme en formuesskatt slik at verdsettelsen av formuesobjektene reflekterer markedsprisen på formuesobjektene. Dette vil påvirke sammensetningen av sparingen slik at en større andel av kapitalen legges i formuesobjekter med lav verdsettelse.

Dersom verdsettelsen av formuesskattegrunnlaget for f.eks. aksjer og bankinnskudd er høyere enn verdsettingen av bolig og eiendom, kan det føre til at for mye kapital investeres i bolig og eiendom, på bekostning av investeringer i næringsvirksomhet. En slik overinvestering i bolig og underinvestering i næringsvirksomhet gir et samfunnsøkonomisk tap ved at den samlede kapitalavkastningen blir lavere enn den ellers kunne vært.

Internasjonal utvikling

Det er i dag kun et fåtall land i Europa og OECD som har skatt på nettoformue. I Europa har Frankrike, Island, Liechtenstein, Norge og Sveits formuesskatt. I tillegg har Nederland en skatt på beregnet kapitalavkastning som i realiteten er en formuesskatt.

Utviklingen i EU og OECD har gått i retning av å avvike skatter på nettoformue. Formuesskatten er nylig blitt avvirket i bl.a. Finland (2006), Island (2006), Luxembourg (2006 – for personer), Sverige (2007) og Spania (2008). Etter finanskrisen har imidlertid Island gjeninnført formuesskatt.

Forslag

På denne bakgrunn fremmes følgende

f o r s l a g :

Stortinget ber regjeringen avvike formuesskatten på all formue utenom arbeidende kapital fra 1. januar 2013.

8. mars 2012